

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtcu.)

Št. 12.

Ljubljana, dné 1. decembra 1899. VII. tečaj.

Nebeška lestvica.

XII. Konec.

1.

veta mučenica *Perpetua* je imela v ječi to-le prikazen: Videla je zlato lestvico, ki je segala do nebes, a bila je tako ozka, da je le po jeden mogel iti navzgor. Na obeh straneh lestvice so bili meči, sulice, srpi in vsakovrstno ostro orodje. Pod lestvico je ležala velika kača, ki je nadlegovala in strašila one, ki so stali na lestvici. Najpoprej je videla po lestvici iti nekega mučenika. Ko je dospel do vrhunca, se je obrnil, rekoč: „Perpetua, jaz te podpiram, glej, da te kača ne piči.“

Svetnica mu je odgovorila: „Ne, ne! v imenu Jezusa Kristusa, ne bode mi ne škodovala.“ In kača je ni nad-

legovala, kakor bi se je bila bala, in Perpetua je srečno stopila na prvo stopinjo. Ko je pa prišla do vrha na lestvici, je videla neizrečno velik vrt, in na sredi vrta je sedel nekdo belih las; bil je kakor ovčar sredi svoje črede. Okolu in okolu jih je stalo veliko tisoč, ogrnjenih v bela oblačila. In on se je ozrl in jo pogledal, rekoč: „Dobro došlo, ljubo dete!“ Poklical jo je po imenu in ji je dal usedenega mleka v usta. — Iz te prikazni je spoznala svetnica, da jo čaka mučeništvo. Res je pretrpela za Jezusa hude muke; naščuvana je bila zoper njo divja krava, ki jo je podrla na tla, slednjič ji je pa rabelj odsekal glavo.

Težavna je bila za Perpetuo pot po nebeški lestvici ali pogumno je premagala vse težave; zaupanje v Jezusa je prepodilo peklensko kačo, in nebeška jed — sv. Rešnje Telo — ji je dala moč, da je ostala stanovitna v najhujšem trpljenju. Res, tebe, ljubi otrok, ne čaka tako hud boj za nebesa, a peklenska kača te vedno zalezuje in s skušnjavami se boš moral bojevati vse dni svojega življenja. Peklensko kačo moraš premagati, in storil boš to s pomočjo nje, ki je tej kači glavo strla, to je s pomočjo nebeške matere Marije. Stanovitna v vseh skušnjavah boš pa ostal, ako vredno in pobožno prejemaš nebeško jed — Jezusa Kristusa — v zakramentu sv. Rešnjega Telesa.

2. Od nekdanj so bili že ravno med mladino najbolj goreči častilci Marijini. Mlado srce — brez ljubezni do Marije — kako je to ubogo! Ali te ne opominja vse, da časti sveto Devico? Njena popolnost in svetost, po kateri je povzdignjena nad vse angelje in svetnike, njen prevzvišeni, prelepi vzgled, njena visoka čast, njena materinska ljubezen do nas, njena slava v nebesih — vse nam kliče, da častimo, da ljubimo Marijo, da se goreče zatekajmo k nji. Da, češčenje Marijino, pravijo sveti možje, je gotovo znamenje, da hodimo varno po nebeški lestvici. Jezus je izročil zlasti mladini Marijo za mater, da jo varuje grozovitega Heroda, to je, greha, ki jedini more v mladem srcu umoriti Jezusa.

Zato naj ne mine, ljubi otrok, noben dan, da bi ne počastil ljube matere Marije. Kliči jo vedno na pomoč. Veseli se njenih praznikov in obhajaj jih prav

pobožno. Lavretanske litanije in rožni venec naj ti bodo najljubše molitvice. Zlasti pristrčno pozdravi vsaki dan trikrat Marijo z angeljevim češčenjem.

3. Poglavitno moč za premaganje skušnjav pa ti daje vredno in pogosto prejemanje zakramenta svetega Rešnjega Telesa. In kolikor bolj skrbno se pripravljáš za prejem tega sv. zakramenta, toliko več milostij, toliko večjo moč boš prejel. Kako pač čutijo to moč za prejem sv. obhajila v resnici dobro pripravljeni otroci! *Trinajstletni deček na Japonskem, Avguštin*, je imel mej sv. mašo, ko je prejel prvikrat sv. obhajilo, ves čas solzne oči radi hrepenenja po sv. Rešnjem Telesu. Po sv. obhajilu se ni mogel zdržati in je na glas hvalil Boga, rekoč: „Ti, o Bog, si me otel iz paganske teme, postavil si me v število svojih otrok, in nisi bil še s tem zadovoljen: živiš me s svojim sv. Telesom in daješ mi milost, da spoznam vetiko dobroto, ki si mi jo storil, in da jo tudi očitno oznanujem.“ To je sad goreče priprave za sv. obhajilo. Tako sv. obhajilo daje moč za premagovanje skušnjav, pa je tudi poročstvo, da po nebeški lestvici pridemo gotovo v nebesa. Saj nam je nebesa obljubil naš dobri Zveličar, in kot zagotovilo nam daje kruh, ki pride iz nebes. Od mize v nebeški dvorani nam pošilja to jed na obhajilno mizico. Vesêli se otrok! Ako smeš iti k mizi Gospodovi na zemlji, zakaj bi ne mogel kdaj biti pri mizi Gospodovi v večnosti? — Sv. Rešnje Telo ti daje moč, da greš po nebeški lestvici proti večni domovini, in ti daje zagotovilo, da prideš tje, kamor je prišla sv. Perpetua, in da tudi zaslišiš kdaj besede iz ust Zveličarjevih: „Dobro došlo, ljubo dete!“

A. Stroj.

